

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

15.9.2010

B7-0520/2010

PROJEKT REZOLUCJI

zamykającej debatę nad oświadczeniem Komisji

zgodnie z art. 110 ust. 2 Regulaminu

w sprawie europejskiej strategii na rzecz rozwoju gospodarczego i społecznego regionów górskich, wysp i obszarów słabo zaludnionych

**Riikka Manner, Ramona Nicole Mănescu, Pat the Cope Gallagher,
Giommaria Uggias**

w imieniu grupy politycznej ALDE

B7-0520/2010

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie europejskiej strategii na rzecz rozwoju gospodarczego i społecznego regionów górskich, wysp i obszarów słabo zaludnionych

Parlament Europejski,

- uwzględniając tytuł XII Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 174,
- uwzględniając rozporządzenia dotyczące funduszy strukturalnych w latach 2007-2013,
- uwzględniając decyzję Rady z dnia 6 października 2006 r. w sprawie strategicznych wytycznych Wspólnoty dla spójności¹,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 2 września 2003 r. w sprawie regionów z trudnościami strukturalnymi (wysp, regionów górskich, regionów o małej gęstości zaludnienia) w kontekście polityki spójności oraz ich perspektyw instytucjonalnych,
- uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 7 lipca 2005 r. w sprawie korekty wytycznych w sprawie regionalnej pomocy publicznej,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 marca 2007 r. w sprawie wysp oraz ograniczeń naturalnych i gospodarczych w kontekście polityki regionalnej,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 6 października 2008 r. pt. „Zielona księga w sprawie spójności terytorialnej – przekształcenie różnorodności terytorialnej w siłę”,
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji pt. „Regiony 2020 – ocena przyszłych wyzwań dla regionów UE” (SEC(2008)2868),
- uwzględniając dokument roboczy Komisji pt. „Regiony o szczególnych cechach geograficznych” (nr 02/2009),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 marca 2009 r. w sprawie zielonej księgi w sprawie spójności terytorialnej oraz stanowiska w debacie na temat przyszłej reformy polityki spójności,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 15 czerwca 2009 r. pt. „Szóste sprawozdanie w sprawie postępów w dziedzinie spójności gospodarczej i społecznej”,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 31 marca 2010 r. pt. „Polityka spójności: sprawozdanie strategiczne 2010 dotyczące realizacji programów na lata 2007-2013”

---

¹ Dz.U. L 291 z 21.10.2006, s. 11.

(SEC(2010)0360),

- uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,

  - A. mając na uwadze, że zasada spójności terytorialnej została skonsolidowana w rozporządzeniach dotyczących funduszy strukturalnych na lata 2007–2013 i jest jednym z nowych zasadniczych celów Unii Europejskiej wprowadzonych w Traktacie z Lizbony, a jej celem jest zapewnienie harmonijnego rozwoju przez zmniejszanie dysproporcji regionalnych i usuwanie przeszkód w rozwoju, w tym przeszkód związanych z niekorzystnymi warunkami przyrodniczymi i geograficznymi,

  - B. mając na uwadze, że zgodnie z art. 174 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej szczególną uwagę należy poświęcić regionom cierpiącym z powodu poważnych i trwałych niekorzystnych warunków przyrodniczych lub demograficznych, takim jak najbardziej na północ wysunięte regiony o bardzo słabym zaludnieniu oraz regiony wyspiarskie i górskie,

  - C. mając na uwadze, że obszary górskie, wyspy i obszary słabo zaludnione narażone są na szczególne problemy związane ze zmianami demograficznymi, trudną dostępnością, zmianą klimatu, zjawiskami migracyjnymi, dostawami energii i integracją regionalną,
1. z zadowoleniem przyjmuje włączenie spójności terytorialnej jako nowego celu Unii w nowym art. 174; jest przekonany, że postanowienia art. 174 powinny przekładać się na konkretne strategie na rzecz rozwoju i środki mające na celu przezwyciężenie trudności i wykorzystanie potencjału tych regionów;

  2. z zadowoleniem przyjmuje dokument roboczy Komisji pt. „Regiony o szczególnych cechach geograficznych”; uważa jednak, że regiony górskie, wyspy i obszary słabo zaludnione w żadnym stopniu nie stanowią jednolitych grup regionów i zasługują na odrębne programy rozwoju regionalnego; podkreśla, że te grupy regionów odznaczają się ważnymi wspólnymi cechami, które odróżniają je od innych regionów;

  3. nawołuje Komisję do opracowania bardziej adekwatnych i odzwierciedlających podział terytorialny wskaźników statystycznych w celu uzyskania spójniejszego obrazu poziomu rozwoju tych regionów; podkreśla, że inne niż PKB wskaźniki (populacja ogółem, stopa zatrudnienia i bezrobocia, poziom wykształcenia, gęstość zaludnienia) mogą być już wykorzystywane w regionach, które się do tego kwalifikują, na podstawie celu konkurencyjności regionalnej i zatrudnienia; wzywa Komisję do przeanalizowania możliwości opracowania w przyszłości konkretnych wskaźników mających zastosowanie także do regionów górskich, wysp, obszarów oddalonych i słabo zaludnionych; uważa jednak, że PKB musi pozostać głównym kryterium określającym kwalifikowalność do otrzymania wsparcia w ramach polityki regionalnej;

  4. nawołuje do wprowadzenia szczegółowych europejskich zintegrowanych i elastycznych ram politycznych, mających skutki prawne i finansowe, przeznaczonych dla regionów

górkich, wysp i obszarów o słabym zaludnieniu, w oparciu o ich wspólne cechy, ale również z uwzględnieniem różnych sytuacji i zgodnie z zasadą proporcjonalności; jest zdania, że polityka spójności powinna zajmować się sytuacją regionów górskich, wysp i obszarów słabo zaludnionych nie tylko za pośrednictwem polityki regionalnej, ale również poprzez wykorzystanie innych dziedzin polityki UE, które mają znaczący wpływ terytorialny na rozwój tych regionów; uważa, że ramy europejskiej polityki na rzecz regionów górskich, wysp i obszarów słabo zaludnionych mogą mieć pożądaną wartość dodaną w postaci przewyciężenia stałych utrudnień, z jakimi borykają się te regiony, oraz dostosowania modelu rozwoju poprzez wykorzystanie ich atutów;

5. nawołuje państwa członkowskie oraz władze regionalne i lokalne do odegrania ważnej roli w strategiach rozwoju na rzecz regionów górskich, wysp i obszarów słabo zaludnionych, aby bowiem poprowadzić te regiony właściwą drogą trwałego rozwoju, uwzględniającą inne ważne sektory danego regionu, wymagane jest podejście pionowe oznaczające zaangażowanie i wkład organów administracyjnych na wszystkich poziomach, przy poszanowaniu zasady pomocniczości; podkreśla, że potencjał tych regionów, posiadających często duże zasoby naturalne, może wpłynąć dodatnio na osiąganie celów, zwłaszcza związanych z polityką energetyczną, rozwojem i badaniami naukowymi, ustanowionych w strategii EU2020;
6. wzywa Komisję i państwa członkowskie do dopilnowania, by regiony górskie, wyspy i obszary słabo zaludnione mogły nadal korzystać ze szczególnych postanowień, między innymi w nowych perspektywach finansowych i w następnym okresie programowania;
7. z zadowoleniem przyjmuje Europejskie Ugrupowania Współpracy Terytorialnej (EGTC) jako instrument mający na celu obejście przeszkód utrudniających współpracę terytorialną; zachęca regiony górskie, wyspy i regiony słabo zaludnione do wykorzystania EGTC do zarządzania projektami współpracy terytorialnej z innymi regionami współfinansowanymi przez UE jako sposobu zbliżenia ich do otaczających je obszarów gospodarczych;
8. zachęca państwa członkowskie do pełnego wykorzystania instrumentów europejskiej polityki sąsiedztwa w obszarach górskich, słabo zaludnionych i na wyspach, tak aby skorzystać z zasobów dostępnych w obszarach przygranicznych;
9. wzywa do zrezygnowania z kryteriów związanych z odległością (150 km) przy klasyfikowaniu wysp jako regionów granicznych kwalifikujących się do finansowania z programów współpracy transgranicznej w ramach celu współpracy terytorialnej polityki spójności lub w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa; uważa, że gdyby zaistniała konieczność ustalenia pewnego limitu, właściwszym działaniem dla regionów wyspiarskich byłoby zastosowanie warunku transgraniczności obszaru w basenie morskim;
10. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów państw członkowskich, władzom regionalnym i lokalnym oraz partnerom gospodarczym i społecznym.